

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

fortsat, under normale Forhold, vil aflevere deres Korn til en lavere Pris end den, det muligvis kan udbringe, naar det forædles til Smør eller til Flæsk. Jeg mener, at det Synspunkt maa vi ogsaa give Plads for. Vi maa anerkende det, ligesom man skal anerkende Husmændenes Synspunkt og berettigede Krav. Jeg tror ikke, det vil betale sig for det mindre Landbrug ikke at kunne se det berettigede i den Tankegang, som det noget større Landbrug her kan fremføre. Jeg er selv Kornkøber i meget stor Stil, tror jeg jeg tør sige, og jeg synes, at vi, der køber Kornet, har Lov til at se paa Sagen under den Synsvinkel.

I øvrigt skal jeg kun gentage, at jeg er villig til i Udvalget at drøfte de Planer og Ønsker, der er fremme, og viser det sig saa, at man kan enes om noget og faa Organisationerne med til det, hvad jeg altsaa ikke har formaaet, vil jeg hilse det med overmaade stor Glæde.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Bording har Ordet for en kort Bemærkning.

Bording: Det glæder mig naturligvis, at man fra alle Sider anerkender, at det i sin Tid lykkedes for mig at faa gennemført, at Husmændene skulde have disse 100 000 t Korn fra de større Landmænd. Naar jeg satte saa meget ind paa det dengang, var det paa Grund af de Erfaringer, jeg ligesom saa mange andre havde fra sidste Krig, hvor Indførselen jo ikke nogen Sinde var helt standset, men hvor Resultatet alligevel var fuldkommen katastrofalt for de mindre Landbrug, fordi de baade maatte aflevere Korn og ingenting fik fra Statens Side. Det var derfor, jeg var klar over, at skulde Husmandsbrugene slippe nogenlunde hel-skindet gennem en Situation, hvor vi var helt overladt til Selvforsyning, maatte de have Korn fra det større Landbrug.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup siger, at det er en anden Tone, jeg anvender nu end under de tidligere Kornlovsdebatter, saa er det ikke rigtigt. Jeg satte uhyre meget ind paa at faa disse 100 000 t til Husmandsbrugene dengang, og fuldkommen i Konsekvens heraf maa jeg mene, at naar vi ser paa tidligere Tidens Stilling over for indført Korn, saa vil det være helt rigtigt, at Husmændene i alt Fald faar Halvdelen af det Korn, der kommer ind, i Stedet for at hele Kvantummet skal gaa til de større Landbrug, som søger en Fortjeneste paa 10—15 Kr. pr. Tønde, som

Staten skal betale. Jeg kan ikke forstaa, at man ikke kan tænke sig at gaa med til dette. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, at det har været svært for det mindre Landbrug at faa Organisationerne for de større Landbrugere til at gaa med til det, fordi det for det mindre Landbrug er en absolut given Ting, at de maa beholde de 100 000 t. Det kan jeg forstaa, men jeg begriber ikke, at man ikke her i Rigsdagen, hvor man dog skal tage Hensyn til alle Sider, kan blive enig med mig og mit Parti i, at man maa gøre Forsøg paa at sikre, at hele det Kvantum Korn, der indføres — enten det nu bliver meget eller lidt — kommer derhen, hvor det er rigtigst, at det kommer hen. Den højtærede Landbrugsminister har jo sat en Bestemmelse ind i Loven om, hvor det skal gaa hen, og derfor er det af Betydning for os andre at faa sikret, at det kommer hen, hvor vi finder det rigtigst. Hvis Rigsdagen vil indrømme mig, at det er urimeligt, at det store Landbrug, der har haft bedre økonomiske Forhold under Krigen, og som ikke er ramt nær saa haardt ved Smør- og Flæskesprisernes Nedsættelse som det mindre Landbrug, skal have det hele, men at man bør dele Fortjenesten mellem de store og de smaa Brug, kan jeg ikke tænke mig, at Organisationerne vil gaa imod det.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Larsen: Ingen ved bedre end det ærede Medlem Hr. Bording, at naar 4 423 større Brug har leveret 37 pCt. af det Korn, som afleveres, saa er det en ualmindelig haard Udskrivning. Jeg nævnte før, at mindst 40 pCt. af disse Brug maatte tage Forbehold. Nu ved enhver Landmand, hvor meget der er tilbage, og for en meget stor Dels Vedkommende af Resten er Forholdet det, at de lige akkurat kan klare hver sit med Hensyn til Korn. Det ærede Medlem Hr. Bording talte om det store Landbrug, og det er vel lettest at skyde der, men det er en Kendsgerning, at Frihandelskornet leveres og leveres navnlig af de mellemstore Brug og aldeles ikke af de store Brug. De er i Forvejen saa haardt ramt af det ærede Medlems Kornudskrivning som Landbrugsminister, at der ikke bliver noget tilovers. Derfor synes jeg ogsaa, at det, selv om det ærede Medlem Hr. Bording nu gik ned til Halvdelen — og det gjorde det ærede Medlem jo — af det eventuelle Indkøbskorn til Fordeling til